Dima – unul care a ajuns să iubească lumea

SoundWords

© SoundWords, Online începând de la: 30.08.2018, Actualizat: 19.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Bibeltext: Traducerea GBV 2001 (© GBV România)

Versete călăuzitoare: Filimon 24 „(1:24) Marcu, Aristarh, Dima, Luca, împreună-lucrători cu mine.“ ; Coloseni 4.14 „(4:14) Vă salută Luca, doctorul preaiubit, şi Dima.“; 2 Timotei 4.10 „(4:10) pentru că Dima m-a părăsit, iubind veacul de acum, şi a plecat la Tesalonic; Crescens, în Galatia, Tit, în Dalmaţia;“

Introducere

Este deosebit de interesant şi plin de învăţătură să urmărim comentariul divin despre Dima. Fără îndoială el era un adevărat copil al lui Dumnezeu şi istoria lui ne oferă atenţionări utile. Se spune foarte puţin despre el, dar cele trei versete, care le găsim despre el, vorbesc cât câteva volume.

Conlucrător într-o echipă de lucru ideală

Să ne ocupăm mai întâi cu versetul 24 din epistola către Filimon:

> **Filimon 24:** Tot aşa şi Marcu, Aristarh, Dima, Luca, cei împreună lucrători cu mine.

Aici Dima este amintit în salutările apostolului Pavel. El este împreună cu alţi trei în societatea lui. El este descris ca „împreună lucrător”, care stătea în legătură cu preaiubitul şi credinciosul slujitor al Domnului. Ce privilegiu, că el avea voie să slujească Domnului într-o astfel de societate! Era acolo Luca, medicul preaiubit şi scriitorul cărţii Faptele Apostolilor şi al unei evanghelii, care îi poartă numele. În această grupă era şi Marcu, scriitorul unei evanghelii; despre el acelaşi apostol putea scrie: „El îmi este de folos.” Mai era şi Aristarh, care din cauza credincioşiei lui este numit mai târziu de apostol şi „împreună întemniţat cu mine” (Coloseni 4.10). Era o zi mare în istoria lui Dima, când a început să slujească Domnului. Nu ştim cât timp a mers pe drumul acesta, dar era un început măreţ. Mulţi tineri creştini au început bine şi au încercat în domeniul lor şi după puterea lor să urmeze pe Domnul şi să-I slujească.

Dragi tineri creştini, este bine să urmaţi cu hotărâre pe Domnul şi să lăsaţi lumina voastră să lumineze într-o lume întunecată. Pentru aceasta este necesară „a hotărâre veritabilă a inimii” şi mult har şi putere de la Domnul. Dacă se vrea realizarea prin puterea proprie, la sfârşit se va dovedi numai slăbiciunea proprie.

Salutări cu mare putere de expresie

> **Coloseni 4.14:** Luca, doctorul preaiubit, şi Dima, vă salută.

Următoarea relatare despre Dima o găsim în Coloseni 4.14 „(4:14) Vă salută Luca, doctorul preaiubit, şi Dima.“, unde acelaşi apostol încheie scrisoarea sa adresată sfinţilor din Colose cu salutările sale. Priveşte cât de impresionant vorbeşte el despre Luca doctorul preaiubit şi după aceea adaugă simplu „şi Dima”. Apostolul trebuie să fi fost întristat să nu poată spune mai mult despre Dima. Evident ceva nu a mers cum trebuie. Era tocmai ceea ce el nu a spus, ceea ce descria simţămintele sale. În afară părea ca totul să fie încă foarte normal, Dima era încă cu Pavel în călătorie. Însă acest slujitor bătrân al Domnului (Pavel) simţea şi ştia că nu totul era în ordine şi de aceea el putea spune numai: „şi Dima”. Aceasta nu era o recomandare bună a lui Dima, şi nu este o recomandare bună pentru niciunul dintre noi, când un slujitor mai în vârstă

şi credincios al Domnului face o relatare despre slujba noastră şi el poate face aceasta numai suspinând (compară cu Evrei 13.17 „(13:17) Ascultaţi de conducătorii voştri şi supuneţi-vă lor, pentru că ei veghează asupra sufletelor voastre, ca unii care vor da socoteală; pentru ca să facă aceasta cu bucurie, şi nu suspinând, pentru că aceasta ar fi nefolositor pentru voi.“).

Voi dragi tineri credincioşi, dacă un slujitor credincios şi înţelept al Domnului ar scrie astăzi o scrisoare şi ar aminti cu nume diferite persoane, ar spune el despre tine numai „şi (numele tău)”? Ar fi numele tău numit fără vreun comentariu? Ar putea cineva, care merge pe drumul său cu Domnul, recunoaşte, că inima ta s-a răcit? Aminteşte-ţi, dacă inima ta s-a răcit faţă de Domnul şi alte lucruri au ocupat locul Domnului în sentimentele tale, atunci va urma ceea ce noi citim în continuare despre Dima:

Dragostea pentru lume

> **2 Timotei 4.10:** căci Dima, din dragoste pentru veacul de acum, m-a părăsit.

Acum a ieşit la lumină ceea ce chinuia înlăuntrul apostolului şi a dat roade. Dima a renunţat la drumul unei slujiri credincioase pentru Domnul, pe care el a mers în timpurile mai bune.

Mai întâi a luat naştere o răceală în inima lui, după aceea şi picioarele lui s-au abătut. Ce pagubă! Cu regret aceasta este istoria multor tineri creştini, care au permis, probabil la început foarte puţin, să se interpună ceva între inima lor şi Domnul. Pentru un timp pare că totul decurge bine şi ceilalţi fraţi şi celelalte surori gândesc la fel despre noi; dar dacă inima se preocupă cu alte lucruri, atunci într-o zi picioarele vor urma inima.

Din versetele acestea învăţăm taina care a pus stăpânire pe inima lui Dima: el a iubit veacul de acum (lumea). Ce schimb trist! El a părăsit Izvorul apei vieţii şi şi-a săpat o fântână crăpată, care nu ţine apă (compară cu Ieremia 2.13 „(2:13) „Pentru că poporul Meu a făcut două rele: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, ca să şi sape fântâni, fântâni crăpate, care nu ţin apa.“).

Lumea aceasta sărmană s-a interpus între sufletul lui şi Domnul – lumea, despre care citim: „Nu iubiţi lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubeşte cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume, pofta cărnii, pofta ochilor, şi mândria vieţii, nu este de la Tatăl, ci din lume. Şi lumea trece, şi pofta ei, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac” (1 Ioan 2.15-17). Această lume este prea mică, ca să dea inimilor noastre adevărata mulţumire, şi dragostea actuală pentru lume este o pierdere mare pentru veşnicie.

Should we to gain the world’s applause, Or to escape its harmless frown, Refuse to countenance Thy cause, And make Thy people’s lot our own? What shame would fill us in that day,	Să câştigăm ovaţiile lumii Sau să scăpăm de încreţirea frunţii, Să refuzăm atunci lucrarea Ta Şi să nu ne alipim de-al Tău popor? Ce pagubă va fi atunci în ziua

When Thou Thy glory wilt display?	Când Tu cu slava Ta vei umple universul!

Numele „Dima” înseamnă să fi „popular” sau „iubit”. Probabil aceasta ne oferă un indiciu cu privire la căderea lui. Să fi iubit în lumea aceasta este o cursă de moarte. Deseori lumea a surâs creştinilor tineri şi le-a promis o oarecare popularitate, prin care ei au ajuns la cădere spirituală. Ce este popularitatea altceva decât „prietenia lumii acesteia”?

> **Iacov 4.4:** Nu ştiţi că prietenia lumii este vrăjmăşie cu Dumnezeu? Aşa că cine vrea să fie prieten cu lumea, se face vrăjmaş cu Dumnezeu.

Dorim noi mai mult să mergem pe cale cu Dumnezeu şi să întrebăm de Cuvântul Său şi să-I facem plăcere, decât să recoltăm surâsul lumii? Lumea nu voia să ştie nimic despre Domnul Isus, atunci când El era aici pe pământ; şi dacă noi am merge pe drumul nostru mai mult aşa cum a mers El, atunci am avea parte de acelaşi lucru.

Dacă ceva din viaţa ta a întunecat deja gloria Sa şi Hristos a fost alungat din inima ta, du-te şi spune-I Lui despre toate. Recunoaşte toată vina ta şi dă la o parte tot ce te împiedică, atunci vei avea parte de bucuria, că El este încă mereu Acelaşi.

Still sweet ’tis to discover, If clouds have dimmed my sight, When passed, Eternal Lover, Toward me, as e’er, Thou’rt bright. O keep my soul, then, Jesus, Abiding still with Thee; And if I wander, teach me Soon back to Thee to flee.	E dulce să descopăr mereu, Când norii, care mi-au întunecat privirea, au trecut, Că Tu, Preaiubit veşnic, străluceşti faţă de mine Aşa cum ai fost întotdeauna. Păzeşte sufletul meu, Isuse, Şi fă-l să rămână la Tine, Şi când rătăcesc în jur, Învaţă-mă să revin curând la Tine.

Tradus de la: Demas – jemand, der die Welt liebgewann

[Din *Christian Truth*, 1966]

Traducere: Ion Simionescu